

Time of the Cherries

1. Tento film opět pojednává o absurditě války, ale můžeme zde pozorovat odlišnosti v zobrazení. Neprimárnějším aspektem, kterým je absurdita naznačena, je nejspíše to, že vojáci svého nepřítele vůbec nevidí a nemohou s ním tedy bojovat klasickým způsobem. Nepřítel je zde zobrazován pouze prostřednictvím nástrah či bombových útoků. Neexistují tu ani pevné hranice mezi teroristy a civilisty, proto je těžké nepřítele najít. Nikdy není jisté, co a kde může vybuchnout.

4. Uri Zohan využil minové pole k závěru filmu, jakožto nejabsurdnější příčinu smrti v rámci všech použitých válečných scén, kdy postava ani netuší nebezpečnost místa. Ve druhém filmu je však minové pole pojato spíše jako akt naprosté rezignace. Velkým rozdílem mezi těmito scénami je znalost jazyka, neboť ve filmu *Every Bastard a King* postava amerického novináře vstoupí do oblasti minového pole pod záminkou záchrany kozy, která se tam zaběhla, v naprosté nevědomosti. Novinář neměl nejmenší tušení, že se tam nesmí a hrozí mu nebezpečí. Naopak ve filmu *Time of the Cherries* je postava velmi dobře obeznámena s rizikem, které vstup na prostranství ohraničené plotem přináší. Přesto se rozhodl hrát tuto nebezpečnou hru. Další rozdíl je také mezi koncem těchto úseků. Buzaglo postavu reklamního agenta drží naživu, i když divák již ví, že je tento člověk v nitru naprosto zničen. Oproti tomu Zohan svou postavu nechá zemřít.

6. Objevuje se tu několik narážek, které si můžeme vyložit obecně, ale také je můžeme přiřadit přímo k hrdinovi. Příkladem může být scéna, kdy ho reportérka natáčí u nově vykopaných hrobů a on do jednoho z nich úmyslně padá a leží v něm. Nabízejí se nám různé možnosti, jak si tuto scénu vyložit, jak si vyložit tento motiv. Můžeme si z toho odnést to, že každý kdo do této války vstoupí, je prakticky mrtev, ale také to můžeme brát jako motiv, který nám naznačuje, že hrdina se nakonec také ocitne v hrobě.